

РЕШЕНИЕ

№ 2582

гр. София, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 29.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8003** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчноосигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „К – К и Ко“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място], район К. село,[жк], [улица], партер, представлявано от изпълнителния директор Б. Г. К., чрез адв. П. Ж. М. и адв. С. Д. –А., Адвокатско дружество „М. и партньори“ със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 3, срещу Ревизионен акт № Р – 22220221002217 – 091 – 001/14.04.2022г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор, възложила ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен акт № П – 22220222072873 – 003 – 991/21.04.2022г., потвърден с Решение №1044/04.07.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт са установени задължения на жалбоподателя в размер на 58468.10 лева главници и лихви, в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 553.80 лева по фактура, издадена от „Неско България“ЕООД в данъчен период месец октомври 2020г. за доставка на котле за пелети, както и начислен ДДС в размер на 50 201.67 лева за продажба на недвижим имот с нотариален акт № 159/18.12.2020г.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като необоснован и незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон, в нарушение на процесуалните правила и на принципите на данъчното законодателство. Правят се възражения, че предметът на доставката от „Неско България“ ЕООД не се използва за

лични цели, а в икономическата дейност на задълженото лице. Сделката за покупка на недвижимия имот е необлагаема по чл. 45, ал. 1 от ЗДДС и за продажбата не следва да се начислява ДДС. Предметът на сделката е право на собственост върху земя, която няма статут на урегулиран поземлен имот по смисъла на ЗУТ. ДДС не се дължи и на основание чл. 135, §1, б. „к“ от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006г., съгласно който, от необлагаемите доставки на земя е изключена доставката на „земя за строеж“. Процесният имот не е УПИ по смисъла на ЗУТ, възстановен е като земеделска земя и предназначението на земята не е променено. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощените процесуални представители. Представени са писмени бележки. Направено е искане за заплащане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът - директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220221002217 – 020 – 001/15.04.2021г., изменена със заповеди от 14.06.2021г., 16.07.2021г., 16.08.2021г., издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП – С., упълномощена със Заповед № РД – 02 – 128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – С..

Със заповедта е възложено извършването на ревизия на „К – К и Ко“ АД за установяване на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.05.2020г. до 31.01.2021г.

Изготвен е ревизионен доклад № Р – 22220221002217 – 092 – 001/23.02.2022г. Срещу него е подадено възражение 53 – 00 – 1481#2/25.03.2022г., отхвърлено като неоснователно в издадени ревизионен акт.

Ревизионното производство приключва с издаване на Ревизионен акт № Р – 22220221002217 – 091 – 001/14.04.2022г. от А. Г. М., на длъжност началник сектор, възложила ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията. Поради допуснатата очевидна фактическа грешка, ревизионният акт е поправен с Ревизионен акт № П – 22220222072873 – 003 – 991/21.04.2022г. При обжалване по административен ред е потвърден с Решение № 1044/04.07.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Като част от административната преписка са приети доказателства, приложени към жалбата до директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., а именно фактурата за закупуване на котле за пелети, издадена от „Неско България“ ЕООД, копие от инвентарната книга за заприходяване на актива /копието не е подписано от счетоводител или представляващ дружеството, няма издател и характеристики на писмено доказателство и не може да се цени като достоверно писмено доказателство/ и Удостоверение от СО – Район „Л.“, издадено по заявление с вх. № РЛН22 – ГР94 – 1799/19.04.2022г. на Б. Г. К., в което е посочено, че за поземлен имот с идентификатор 68134.4355.1879 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място] няма отреден урегулиран поземлен имот. Същият попада в УПИ II „за обществено жилищно строителство, гаражи и комплексно обслужване“ в кв. 5. Имотът попада в обхвата на плана за регулация на м. „Булевард Баба П.“, одобрен със Заповед № РД – 50 – 09 – 591/08.10.1986г. на

главния архитект на С..

По делото е приета съдебно – техническа експертиза, като съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице като компетентно, обосновано, основано на доказателствата по делото.

Видно от заключението на вещото лице, към датата на издаване на ревизионния акт, поземлен имот с кадастрален идентификатор 68134.4355.1879 по КККР по действащия ПУП – ЗРП с кадастрален план на м. [улица], одобрен със Заповед № РД – 50 – 09 – 591/08.10.1986г. на главния архитект на [населено място] съставлява част от УПИ II „за обществено жилищно строителство, гаражи и комплексно обслужване“ в кв. 5, тоест поземленият имот не е самостоятелно урегулиран, а със съседни имоти от кв. 5 е част от един голям урегулиран поземлен имот. Действащата регулация от 1986г. не е приложена и не са уредени сметките по регулация /има придаваеми площи към УПИ, както и площи, попадащи в уличната регулация/. Има ИПРЗ от 2006г., съгласно което, част от имотите, попадащи в УПИ II по ПУП от 1986г. вече са самостоятелно урегулирани и са част от нов кв. 56, тоест ПУП от 1986г. вече е неприложим и не е допустимо да се издаде разрешение за строеж по реда на ЗУТ, без по отношение на имота да бъдат извършвани допълнителни административни процедури по изменение на ПУП от 1986г. За имота може да се издаде разрешение за строеж, след одобряване на нов ПУП – ИПРЗ. Вещото лице е дало заключение, че в представения документ за собственост няма данни имотът да е със статут на земеделска земя. Той е застроен, попада в урбанизирана територия, в КККР е отразен като вид собственост: частна, вид територия: урбанизирана, НТП, Ниско застрояване /до 10 метра/, следователно на база наличните данни имотът не е със статут на земеделска земя и не е необходима процедура по промяна на предназначението му.

Приети са доказателства от преписката по възстановяване на собствеността върху имота, видно от които и в производството по ЗСПЗЗ имотът е частично застроен, като е възстановена свободната част от него. Видно от скицата, част от производството по възстановяване на собствеността по ЗСПЗЗ /л. 249/, имотът попада в регулационния план на местност [улица], одобрен със Заповед № РД 50 – 09 – 591/08.10.1986г., тоест е бил в регулация и е бил УПИ по смисъла на § 5, т. 11 от ДР на ЗУТ при възстановяването на собствеността и не е земеделска земя.

По делото са представени на хартиен и магнитен носител доказателства относно наличието на валиден електронен подпис и КЕП за документите издавани и връчвани по електронен път в хода на ревизионното производство.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, от възложителя на ревизията и от ръководителя на ревизията, вписани в ЗВР №Р-22220221002217 – 020 – 001/15.04.2021г., заповедта също е издадена от оправомощен орган със Заповед № РД – 02 – 128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – С.. Подписан е с КЕП, както и ЗВР и ревизионния доклад. Представени са доказателства за валидност на КЕП. Няма основание да с приеме липса на компетентност на издателите на ревизионния акт.

Ревизионният акт е изготвен в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа

необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионния доклад, ведно с приложенията към него, заедно с подробно изложените фактически констатации и съображения на ревизиращия екип.

Възраженията за допуснати нарушения на процесуалните правила не са самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт, тъй като съдът е длъжен да реши спора по същество, дори при наличие на процесуални нарушения в ревизионното производство.

Правилно е приложен и материалния закон.

По отношение на фактурата, издадена от „Неско България“ ЕООД, правото на приспадане на данъчен кредит е отказано, поради липса на доказателства, че предметът на доставката се използва в независимата икономическа дейност на жалбоподателя. Такива доказателства не са представени и в хода на съдебното производство. Счетоводно документите са оформени на „К – К и Ко“ АД, включително и инвентарната книга, но това не доказва, че реално котлето за пелети е монтирано и се използва в производствен обект на жалбоподателя. Не са направени доказателствени искания, нито са представени доказателства в тази насока. Дадени са указания, че жалбоподателят трябва да докаже твърденията си в жалбата, на които основава исканията си, но доказателство относно доставката от „Неско България“ ЕООД в хода на съдебното производство не е представено. Доказателствената тежест за наличие на предпоставки за признаване правото на приспадане на данъчен кредит е на лицето, което претендира правото. По изложените съображения ревизионният акт е законосъобразен в частта на установените задължения в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит.

Ревизионният акт е законосъобразен и в частта на начисления ДДС по продажбата от „К – К и Ко“ АД на Б. Г. К. /изпълнителен директор на „К – К и КО“ АД/ на S идеална част от ПИ с идентификатор 68134.4355.1879 от кв.пети по плана на [населено място], местност „Баба П.“ с адрес [населено място], СО – район „Л.“, [улица] нотариален акт за покупко – продажба на недвижими имот № 159, том I, рег. № 10153, дело № 142/18.12.2020г. на А.В., нотариус с район на действие Районен съд [населено място]. Основният спорен въпрос по делото е дали доставката по този нотариален акт е освободена по смисъла на чл. 45, ал.1 от ЗДДС. Съгласно посочената разпоредба, освободена доставка е прехвърлянето на правото на собственост върху земя, учредяването или прехвърлянето на ограничени вещни права върху земя, както и отдаването под наем или аренда. По силата на чл. 45, ал. 5, т.1 от ЗДДС, алинея 1 не се прилага по отношение на прехвърлянето на право на собственост върху урегулиран поземлен имот по смисъла на Закона за устройство на територията, с изключение на прилежащия терен към сгради, които не са нови. В случая имотът попада в хипотезата на чл. 45, ал. 5, т.1 от ЗДДС, изключението от освободените доставки по чл. 45, ал.1 от ЗДДС. Видно от заключението на вещното лице, а и от скицата към преписката по възстановяване на собствеността по реда на ЗСПЗЗ и от Удостоверението на кмета на район Л., поземлен имот с кадастрален идентификатор 68134.4355.1879 по КККР по действащия ПУП – ЗРП с кадастрален план на м. [улица], одобрен със Заповед № РД – 50 – 09 – 591/08.10.1986г. на главния архитект на [населено място] съставлява част от УПИ II „за обществено жилищно строителство, гаражи и комплексно обслужване“ в кв. 5, тоест поземленият имот не е самостоятелно урегулиран, а със съседни имоти от кв.5 е част от един голям урегулиран поземлен имот. Имотът е застроен /възстановената част, предмет на сделката е свободна, в нея няма стари сгради/

попада в урбанизирана територия, в КККР е отразен като вид собственост: частна, вид територия: урбанизирана, НТП, Ниско застрояване /до 10 метра/, следователно на база наличните данни имотът не е със статут на земеделска земя и не е необходима процедура по промяна на предназначението му. Отреждането на имота е за ниско застрояване /до 10 метра/, тоест е предвиден за строителство, независимо, че са необходими допълнителни процедури за получаване на разрешение за строеж. Имотът е „за строеж“ по смисъла на чл. 135, §1, б. „к“ от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006г. във вр. с член 12, параграф 1 и параграф 3, буква б) от Директивата. За продажбата му следва да се начисли ДДС, защото сделката не е освободена от облагане с ДДС. Данъчната основа за облагане също е правилно определена. Сделката е между свързани лица по смисъла на параграф 1, т. 3, б. „а“ от ЗДДС, защото продавач е „К – К и Ко“ АД, а купувач е Б. Г. К., който е изпълнителен директор на „К – К и Ко“ АД. Поради тази причина данъчната основа следва да се определи по пазарната цена, съгласно чл. 27, ал.3, т.1, б. „а“ от ЗДДС. Пазарната цена е определена с експертиза, възложена в хода на ревизионното производство, съобразена с методите, регламентирани в Наредба № Н – 9/14.08.2006г. на министъра на финансите, конкретно с метода на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци. Други доказателства като конкретни сделки с пазарни цени, които се различават от посочените от вещото лице не са ангажирани и представени от жалбоподателя, няма основание да не се приеме цената по заключението на вещото лице в ревизионното производство като пазарната. Правилно е приложен материалния закон и данъчната основа е определена по пазарната цена по заключението на вещото лице, тъй като сделката е между свързани лица.

Не са налице основания за отмяна на ревизионния акт, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „К – К и Ко“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място], район К. село,[жк], [улица], партер, представлявано от изпълнителния директор Б. Г. К. срещу Ревизионен акт № Р – 22220221002217 – 091 – 001/14.04.2022г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор, възложила ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен акт № П – 22220222072873 – 003 – 991/21.04.2022г., потвърден с Решение №1044/04.07.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., с който са установени задължения в размер на 58 468.10 лева главници и лихви, в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 553.80 лева по фактура, издадена от „Неско България“ ЕООД в данъчен период месец октомври 2020г., както и начислен ДДС в размер на 50 201.67 лева за продажба на недвижим имот с нотариален акт №159/18.12.2020г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

